

د سليمان بنكلي غزلونه

د كتاب پېژندنه

د سليمان غزلونه د بنكلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت كوي. په اصلي عبراني كې دا كتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خداى او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د مسيح پېروان وايي چې د سليمان غزلونه د عيسى مسيح او د كليسا ترمنځ يوه روحاني اړيکه ده. د سپېڅلي كتاب پوهان په دې باندې پوهيږي چې د دې كتاب غزلونه په پوره توگه د مينې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې يا پخوانۍ زمانه كې په اسراييلو كې پيدا شوي دي.

په دې شعرونو كې يو عاشق او يوه معشوقه د يو بل سره خپله

مینه څرگندوي او د اورشلیم بنځې د هغوی د مینې ستاینه کوي.

کېدای شي دا عجیبه ښکاره شي چې په یو سپېڅلی کتاب کې د مینې په هکله خبرې وکړي، خو واده د ژوند یوه مهمه برخه ده چې د خدای له خوا پلان شوې ده.

د موضوعگانو لست

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې څرگندول: ۱:۱ - ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لپوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ - ۳:۵

درېم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ - ۵:۱

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لپوالتیا: ۵:۲ - ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ - ۸:۴

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرگندول: ۸:۵ - ۱۴

① د سلیمان ډپر بنکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې خرگندول

معشوقه

② په خپلو شونډو سره بنکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

③ ستا د عطرو خوشبویي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلي درسره کړي مینه

④ ما د خانه سره بوځه څه چې تښتو

ته مې پاچا شه او ما بوځه خپل د خوب کوټې ته

د اورشليم پېغلي

خومره خوشحاله يو مونږ ستا دپاره ای پاچا

مونږ به ستاينه ستا د مينې کوو له شرابو زياته

په رښتيا پېغلي ميني دي په تا

معشوقه

⑤ ای د اورشليم پېغلو زه توره يمه خو ښکلي يمه

داسې توره يمه لکه خېمې د قیدار

او داسې ښکلي يمه لکه پردې د سلېمان د خېمې

⑥ ما ته مه گورئ حكه چې توره يمه

لمر تور كړى دى پوستكى زما

زما ورونه وو په قهر راباندې

او كړم يې مجبوره چې ساتنه وكړم

زه د انگورو د باغ

نو په خپل ځان باندې مې ونه كړ پام

⑦ ما ته ووايه اى جانانه زما

خپله رمه دې خروې چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه غرمه كې

چې ارام وكړي؟

زه ولې شمه سرگردانه د فاحشې په شان
او وگرځمه ستا د دوستانو په رمو کې

عاشق

۸ ای په ټولو بنځو کې ډېرې بنکلې بنځې

که چېرې نه پوهېږې

نو تعقيب كړه د رمې د پلونو نښې

او وڅروه خپلې ځوانې وزې

ته د شپنو د خېمو په خوا کې

۹ ته ډېره بنکلې يې محبوبې زما

د هغې اسپې په شان

چې کښوي جنګي ګاډۍ د فرعون

⑩ څومره بڼايسته دي انګي ستا

اور لګولی غوږوالیو ستا

څومره بڼکلي ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

⑪ مونږ به کړو جوړې د سرو زرو غوږوالی درته

او مری ګانې د سپینو زرو درته

معشوقه

⑫ پاچا پروت دی په خپل کټ کې

او دی نشه شوی هغه زما د عطرو په بوی

١٣ زما جانان دی لکه کڅوره د مر

شپه تېروي زما په سينه باندي

١٤ زما جانان دی د نکريزو د گېډی په شان

چې راشني کيږي د انگورو په باغونو کې

د عين جدي

عاشق

١٥ ای محبوبې زما څومره بڼکلي يې ته

څومره بڼکلي يې ته

سترگي دې دي لکه کوترو په شان

معشوقه

۱۶) ای جانانه زما خومره بڼکلی یې ته

خومره زړه وړونکی یې ته

شنه واښه به وي زمونږ بستره

۱۷) لرگي د سبر به وي زمونږ د جونگرې تیران

او د نښتر ونه به وي زمونږه چت د کوټې

۱) زه د شارون د ډاک یو ځنگلي گل یمه

او د درو د لاله گل یمه زه

عاشق

۲) لکه اغزو کې د لاله گل په شان

داسې زما محبوبه ده د پېغلو منځ کې

③ لکه چې ونه د منو وي د ځنگل په منځ کې

داسې زما جانان دی د ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د سيوري لاندې

او مېوه يې خوږه لگيږي زما په خوله کې

④ هغه زه راوستلم د مېلمستيا سالون ته

او بيرغ د عشق يې زما په سر ودراره

⑤ ما قوي کړئ په کشمشو باندې

او تازه مې کړئ په منو باندې

ځکه زه ستا په مينه کې ناروغه يم

⑥ د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غږ کي نيسي

⑦ ای د اورشليم پېغلو تاسو قسم و خورئ

په غرخو او ځنگلي هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينويئ

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لپوالتيا يو او بل ته

معشوقه

⑧ واورئ زما د جانان اواز

گورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندې

او وهي مندې په غونډيو باندې

⑨ زما جانان دی د غرخه او یا د هوسی د بچي په شان

گورئ هغه ولاړ دی د دېوال شاته

هغه گوري د کړکی نه

په خیر گوري د پنجرې نه

⑩ زما جانان زما سره خبرې وکړې او راته وپې ویل:

عاشق

زما محبوبې راپاخه ای زما بنایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

⑪ گورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

۱۲ شول رابنکاره گلان په ځمکه باندې

او رارسېدلی وخت د سندرو

اورېدل کيږي زمونږ وطن کې د کوټرو اواز

۱۳ مېوه نيسي د انځرو ونې

غوټې نيولې د انگور تاکونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاڅه ای زما بنايسته محبوبې

ما سره لاره شه

۱۴ ای کوټرې زما چې ته پټېږې د گټونو په چاودونو

او د گړنگ په چاودونو کې ته

پر پرده چې وگورمه مخ ستا

پر پرده چې واورمه اواز ستا

ځکه چې خوږ دی ستا اواز

او بڼکلی دی مخ ستا

معشوقه

①۵ گیدران ونیسه زمونږ دپاره

واړه گیدران چې خرابوي زمونږ تاگونه

ځکه غوټی نیولې زمونږ تاگونه

①۶ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله گلونو منځ کې خوند اخلي هغه

١٧ ترڅو رارسي سهار او ورکيري تياره

ما نه لار شه زما جانانه لکه غرڅه په شان

يا د هوسې د بچي په شان په سختو غرونو باندي

١ د شپې چې زه ومه پرته خپل کت کې

ما کولو ارمان د هغه چا سره چې مينه لرم

ما کاوه د هغه ارمان خو هغه رانغی

٢ زه به پاڅېرم اوس او وبه گرځم په ټول ښار کې

په کوڅو او په چوکونو کې

وبه گرځم د هغه چا پسې چې کوم ورسره مينه

وگرځېدم زه په هغه پسې خو پيدا مې نه کړ

③ څوکيدارانو وليدلم زه

کله هغوی چې گړځېدل په بناړ کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو ليدلی هغه کس

چې لرم ورسره مينه؟

④ څنگه چې لپرې شوم هغوی نه

ما هغه کس پيدا کړ چې مينه لرم ورسره

هغه مې کلک ونيوه او ما پرېښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه راوستلو د خپلې مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې مور وم زېږولی په کې

⑤ ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم و خورئ

په غرخو او ځنگلي هوسيو باندي

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينوئ

درېم غزل: د عشق خوند

معشوقه

⑥ هغه څه شی دی چې راروان دی له بیابان نه

اوچتیري دوره لکه ستنې د لوگي په شان

چې راروان دی د مر د عطرو او قيمتي خوشبویي سره

د هغو ټولو خوشبویي سره چې سوداگر يې راوري

⑦ گورئ دا دی روان تخت د سلیمان

چې بدرگه کيږي د شپېتو قوي کسانو سره

د اسرايلو د قوي عسکرو سره

⑧ هغوی سمبال دي ټول په تورو باندي

او دي ماهر په جنگ کې

د هر يو سره ده توره او تيار دي

چې دي تيار د شپې حملې دپاره

⑨ دی جوړ کړی روان تخت سليمان پاچا

د خپل ځان دپاره د لبنان له لرگو

⑩ د هغه پایې يې ويونېلې په سپينو زرو باندي

شا يې له سرو زرو څخه

او چوکى يې د بانجاني پوښ څخه

دننې برخه يې سينگار شوې وه په مينه

د اورشليم د پېغلو له خوا

١١) بيرون راوځئ اى د صهيون پېغلو!

او وگورئ سليمان پاچا ته

هغه تاج چې مور يې ايښى ؤ په سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالى په ورځ

عاشق

١) اى زما محبوبې څومره ښکلې يې ته

خومره بنكلې يې ته

سترگې دې دي لکه کوټرو په شان

بنکاري ستا د ټيکري تر شا

ستا وينبتان وهي خپې لکه رمه د وزو

چې راکوزيږي د جلعاد د غره نه

② ستا غاښونه دي سپينو مېږو په شان

چې وړی ترې لېږي شوې او وينخل شوې وي

هر يو غاښ دې دی جوړه د بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

③ شونډې دې دي د سرې ټوټې په شان

خوله دې ده بنكلې

ستا اننگي دي د سرو انارو په شان

چې بنكاري ستا د ټيكرې شاته

بنكلې ده غاړه ستا داود د برج په شان ④

ستا غاړكې ده خړېدلې هلته

د جنگياليو د زرو سپرونو په شان

ستا سينې دي د غرخه غبرگونې بچيو په شان ⑤

چې خړيږي د لاله گلانو منع كې

ترخو رارسي سهار او وركيږي تياره ⑥

زه به ورشمه د مر غره ته

او د قيمتي خوشبويي غونډۍ ته

٧) ته بيخي بنكلي يې زما محبوبې

نشته هېڅ عيب په تا کې

٨) ما سره راشه ای زما ناوې د لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له څوکې

د سنير يعنې د حرمون د غره له څوکې

چېرته چې دي د زمرو غارونه

او د پرانگانو غونډۍ

٩) زما محبوبې زما ناوې ما نه دې وړې دی زړه

په يو نظر دې زما زړه وړی دی

او د غاړکی يو غمی چې اچولې دې ده په خپله غاړه

⑩ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما ناوې

څومره بڼه ده د شرابو نه ستا مینه

او د هرې بلې خوشبويي نه ستا عطر

⑪ زما ناوې ستا د شونډو نه شات راڅاڅي

دي پراته شات او شیدې ستا د ژبې لاندې

داسې خوشبويي راځي ستا کالیو نه لکه سروې د لبنان

⑫ ته زما باغچه يې ای زما محبوبې زما ناوې

خاصه چينه يې ته او پټه شوې فواره يې ته

⑬ ستا نياڼگي دي د انارو باغ په شان

د خوندورو مېوو نه ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل ورکوي

د نکريزو او خوشبويه عطرو په شان

⑭ تا کې شنه کيږي خوشبويه عطر او زعفران

دالچيني او هر ډول خوشبويه بوټي

لکه مر او عود او ټول ډېر خواږه عطرونه

⑮ ته چينه يې د باغ او د تازه اوبو څاه

ويالې چې رابهيږي د لبنان له غرو نه

١٤) راوالوځه ای د شمال باده

او راشه ای د جنوب باده

راوالوځه زما په باغ باندي

او خپره کړه خوشبويي د هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مپوه د هغه وخوره

عاشق

١) ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته يعني خپل باغ ته

راتولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات د گبین سره

خبنمه شراب او شیدې خپلې

د اورشليم پېغلي

ای عاشقانو و خورئ او وخبنيئ

او شی نشه مینه کې

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتيا

معشوقه

زه وم ویده خو زړه مې و بېداره ②

اواز مې واورېده د خپل جانان

چې ټکوي دروازه او وايي

عاشق

زما مينې زما محبوبې ما پر پرده چې راننوخم

زما محبوبې ای زما کوترې ته چې کامله يې

لوند شوی سر زما په پرخه باندي

او د شپې پرخې مې لامده کړي دي وينستان

معشوقه

③ ما خپل کالي وويستل

څنگه کولای شم چې بيا يې واغوندم؟

ومي وينځلې خپلې پښې

ځنگه کولای شم چې بیا یې کړم چټلې؟

④ هڅه وکړه زما جانان چې کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه دپاره

⑤ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په څڅېدو شول مړ

زما له گوتو څڅېدل بڼکلي مړ

کله چې ما رابڼکلو د دروازې قلفک

⑥ ما دروازه خلاصه کړه خپل جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډپر مې غوښته چې اواز د هغه واورم

هغه مې ولټاوه خو پیدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اواز خو هغه رانه کړ ځواب

⑦ څوکیداران چې گرځېدل په ښار کې

زه یې پیدا کړم

هغوی زه ووهلم او زخمي یې کړمه

زما نه یې لپرې کړ پورنی څوکیدارانو

چې ساتنه یې د ښار د دېوالو کوله

⑧ ای د اورشلیم پېغلو ما سره وکړئ قسم

که مو پیدا کړلو جانان زما

نو ورته ووايئ چي

زه ستا په مينه كې ناروغه يم

د اورشليم پېغلي

۹ ای په ټولو بڼو کې بڼکلی بڼځي

ولې د نورو نه بهتر دی جانان ستا

ستا جانان څه برتري لري له نورو څخه

چې مونږ ته د هغه په سر قسم راکوي؟

معشوقه

۱۰ زما جانان دی بڼکلی او صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د زرگونو خلکو څخه

۱۱ د هغه مخ ځلېږي سوچه سرو زرو په شان

ويننتان يې دي ول په ول

او دي تور لکه کارغه په شان

۱۲ د هغه سترگې دي لکه کوترو په شان

چې وي ناستې د ويالو په غاړه

داسې سپينې لکه شيدو په شان

چې وي ناستې د ډنډ په غاړه

۱۳ اننگي دي د هغه خوشبويه د هغه باغ په شان

چې وي ډک د خوشبويه بوټو څخه

توليدوي هغه خوشبويه عطر

د هغه شونډې دي د لاله گلونو په شان

چې ترې خاخي عطر د مر

د هغه مټې دي د سرو زرو ميلو په شان (۱۴)

چې سينگار شوې په جواهرو باندې

بدن يې بنوی دی د فيل غابنونو په شان

چې سينگار شوی په لاجوردو باندې

د هغه پنبې دي د مرمرو د ستنو په شان (۱۵)

چې لگېدلې د سرو زرو په پايو کې

د هغه شکل دی لبنان د غرونو

او د سبر د لوړو ونو په شان

١٦ ډېر خواږه دي بڼكلول د هغه

په هر لحاظ دی زړه رابڼکونکی هغه

نو ای د اورشلیم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی ملگری زما

د اورشلیم پېغلي

١ ای په ټولو پېغلو کې بڼکلي پېغلي

جانان دې چېرته تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لار شو تا سره او ولټوو هغه

معشوقه

② زما جانان راغلی ما ته یعنی خپل باغ ته

هغه حای ته چې شنه کیږي د عطرو بوټي

چې وڅروي خپله رمه په باغ کې

او ترې راټول کړي د لاله گلونه

③ جانان زما او زه د جانان یم

څروي هغه خپله رمه د لاله گلانو منځ کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت یو او بل ته

عاشق

④ ته یې بڼکلې لکه ترصه د بنار په شان

او یې بڼکلې د اورشلیم په شان

داسې شانداره يې ته چې وي

لښکر د بيرغونو سره

⑤ سترگې دې واړوه له ما نه

لېونی کړی یمه ستا سترگو

ستا وینبتان وهي خپې لکه رمه د تورو وزو

چې راکوزیږي د جلعاد د غره نه

⑥ ستا غابنونه دي د سپینو مېړو په شان

چې وینځل شوي وي تازه

هر یو غابن دې دی جوړه د بل یو غابن سره

یو یې هم نه دی ورک

٧ ستا انګي دي د سرو انارو په شان

چې بنکاري ستا د ټيکري لاندې نه

٨ په شپټو ملکو او اتيا وينځو کې

او بي شمېره پېغلو کې

٩ زه خونبوم خپله کوتره چې کامله او بي مثاله ده

چې ډېره خونبه ده د خپلې مور سره

په هغه چا ده ګرانه چې زېرولې يې ده

کله چې پېغلي ويني هغه نو مبارکه يې ګڼي

ملکې او وينځې هم کوي ستاينه د هغې او وايي

١٠ هغه څوک ده چې ځلېږي په شان لکه د سهار رڼا

لکه سپورمی په شان بنکلی او د لمر په شان خلیږي

ده شانداره هغه داسې چې وي لښکر د بیرغونو سره؟

معشوقه

①۱ زه د چارمغزو باغ ته لارمه

چې وویښم نوي شنه بوټي په دره کې

او وویښم ایا انگورو دي نیولې غوټی

چې انارو دي نیولي گلان او که نه

①۲ زه له هیجانه رپېدلم

لکه سپره چې یمه شاهي گاډی کې

د اورشلیم پېغلي

١٣) بېرته راشه او راشه بېرته ای د شولم د کلي پېغلي

بېرته راشه او راشه بېرته چې مونږ دې وگورو بيا

معشوقه

ولې گورئ ما ته د شولم پېغلي ته

چې کړم گدا د نورو خلکو سره؟

عاشق

١) ای د شهزاده لوري!

خومره بڼکلي بڼکاري پښې دې په خپليو کې

ستا گرد ورنونه دي جواهراتو په شان

چې وي جوړ کړي يو ماهر کسبگر

٢ ستا د نامه غوتی ده شرابو جام په شان

تل ډک دی د شرابو خڅه

ستا خڅپه ده لکه د غنمو د ډپری په شان

چې خنډه یې ده د لاله گلونو په شان

٣ ستا سینې دي لکه

د غرڅه غبرگونو بچيو په شان

٤ ستا غاړه ده لکه د عاج د منارې په شان

او خُلبدونکې دي ستا سترگې د حشبون د ډنډونو په
شان

هغه ډنډونه چې نژدې دي دروازي ته د بیت ریم

پوزه دې جگه ده لکه برج د لبنان

چې دمشق ته مخامخ دی

⑤ سر دې لوړ دی د کرمل د غره په شان

ستا وینستان دي د شاهانه پردې په شان

پاچاهان هم دي اسیران ستا د وینتو په تارونو کې

⑥ ای زما محبوبې خومره بڼکلې او په زړه پورې یې ته

خومره یې ډکه له خوشحالو څخه

⑦ قد دې دی لکه د خرما ونې په شان

ستا سینې دي لکه غونچې د مېوې

⑧ ما ویل چې زه به خپرم د خرما ونې ته

او لاس به وهمه په مېوه د هغې

ستا سيني دې وي د انگورو د غونچو په شان

او خوشبويي دې د خولې وي لکه منو په شان

⑨ دي بنکلول دې خوندور د بنو شرابو په شان

معشوقه

پر پرده جاري شي دا شراب زما د جانان خواته

چې وبهېري په شونډو او غابنو د هغه

⑩ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

⑪ زما جانانه راءه چې لاړ شو د بنار نه بهر

او تېره کړو شپه د نکريزو د بوتو لاندې

⑫ رايه چې پاڅپرو سهار وختي او لار شو انگورو باغ ته

چې وگورو غوټې نيولې دي تاكونو كه نه

او گلان نيولي دي تاكونو كه نه

او چې انارو گلان كړي كه نه

هلته به وبناييم تا ته زه خپله مينه

⑬ وركوي هلته مړه غونې بوټي خوشبويي خپله

او ټولې بڼې مېوې دي زمونږ دروازې سره

اي زما جانانه ما ساتلي تا ته

زاره او نوي خوندور شيان

① كاشكي ته واي زما ورور

چې مې مور ورته تې ورکړې وای

چې مې لیدلې ته بیرون له کور نه

ما بنکلولې به ته او چا به نه رتلم

۲) بیا به بېولې ما د خپلې مور کور ته

هلته به زما مور را زده کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور شراب

او خپلو انارو خوږ شربت

۳) د هغه چپ لاس دی زما د سر لاندې

او په بني لاس هغه ما غېږ کې نیسي

۴) ای د اورشلیم پېغلو تاسو قسم وخورئ

تر هغې چې وخت سم نه وي مينه مه راوينوئ

شپږم غزل: د تليپاتي مينې خرگندول

د اورشليم پېغلي

⑤ دا ده څوک چې ده راروانه له بيابان

چې يې کړې ده تکیه په اوږې د خپل جانان؟

معشوقه

ما راوينې کړې ته منو د ونې لاندې

چېرته چې مور دې ډېر تکليف سره زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې راوړې يې دې دنيا ته

⑥ ولگوه زما مينه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې لکه بازوبند په شان

ځکه چې مینه زوروره ده لکه د مرگ په شان

داسې قوي دی غیرت لکه د مرگ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت اور په شان

ډېرې اوبه د مینې اور مړ کولی نه شي (۷)

او نه یې وړلی شي سیندونه

که څوک وغواړي چې مینه واخلي

په خپلې ټولې شتمنی باندې

هغه به سپک شي په پوره توګه

د پېغلې ورونه

⑧ مونږ کوچنی خور لرو

چې غټې شوې یې لا نه دي سینې

که څوک راشي او هغه وغواړي زموږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

⑨ که هغه پېغله وي لکه دپوال په شان

نو مونږ به جوړ کړو ورته څلی د سپینو زرو

که هغه وي دروازہ

نو هغه به بنده کړو د سبر په تختو باندي

معشوقه

⑩ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې دي سينې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې گوري زما جانان ما ته

نو خوشحالېږي هغه زما په کتلو باندې

⑪ په بعل هامون کې ؤ د سليمان د انگورو باغ

بزگرانو ته يې ورکړی ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر يو

ورته زر ټوټې د سپينو زرو

⑫ زما د انگورو باغ دی يوازې زما چې ورکوم يې چا ته

اړتيا نشته سلیمان ته چې ورکړي زر ټوټې د سپینو

زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه چا دپاره

څوک چې پام کوي تاکنونو باندې

عاشق

ای زما محبوبې ته چې اوسپرې باغ کې (۱۳)

دوستان زما په انتظار دي چې اواز دې واوري

خو یوازې زه غواړم چې اواز دې واورم

معشوقه

زما جانانه زر په منډه راشه (۱۴)

د غرخه او هوسی د بچي په شان

خوشبويه غرونو باندي